

Обзетъ отъ радостъ и вълнение, той се усъмнилъ да не би да е станалъ жертва на измама, та помолилъ помощника си да провѣри и той.

Помощникътъ му взелъ слушалката и чулъ тритъ звука. Нѣма вече съмнение. Въ Америка се получаватъ радио-съобщенията отъ Полду. Електрическитъ вълни прекосватъ океана, въпрѣки кълбовидността на земята.

— Сигуренъ съмъ вече — казалъ Маркони — че въ близко бъдеще ще се уредятъ *радио-съобщения* въ цѣлия свѣтъ.

Въ 1902 г., при едно пътуване съ американския параходъ „Филаделфия“, Маркони получавалъ презъ деня известия отъ 1100 км. далече, а презъ нощта — отъ 3200 км. Още тогава той за пръвъ пътъ открилъ, *че безжичнитъ знакове (сигнали) могатъ да се получаватъ ноше отъ много по-далечно разстояние, отколкото презъ деня.*

Името на Маркони придобива широка известностъ.

Въ 1900 г., когато английския параходъ „Република“ се сблъскалъ съ парахода „Флорида“, радио-съобщението за това нещастие помогна да се спасятъ екипажитъ на двата парахода. Сжщото стана и въ 1913 г., когато потъна парахода „Титаникъ“. Благодарение на безжичния телеграфъ на Маркони, бѣха спасени хиляди пътници.

Презъ време на свѣтовната война Маркони служилъ въ италиянската армия. Следъ свършване на войната той си уредилъ една модерна работилница (лаборатория) въ своя параходъ „Електра“ и кръстосвалъ съ нея морета и океани, скритъ отъ погледа на онѣзи, които се интересуватъ отъ неговитъ научни работи. На палубата на „Електра“ той поставилъ особна антена, чрезъ която можелъ да управлява яхтата си отъ брѣга ^{чезъ радио-вълни}. Това е първото използване на електричнитъ вълни за далечно управление.